

efemèride

Torras i Bages, viu per l'eternitat

La commemoració del centenari de la santa mort del Venerable bisbe Josep Torras i Bages suscita en nosaltres no sols el record d'un personatge excepcional, sinó l'evocació de la viva i perenne presència d'aquell pastor de la seu vigatana que «santament visqué i morí santíssimament.»

Ell deia que «els sants són homes de l'eternitat», i això vol dir que són sempre actuals. Aquesta frase la podem aplicar a ell mateix: Torras i Bages és un home «que viu per l'eternitat», sempre actual, sempre modern, talment més enllà del temps. El bisbe Torras té vigència, doncs, per als nostres cristians, això ja ni cal dir-ho. Però no dubto que Torras és també d'actualitat en els mateixos àmbits de la societat civil, cultural, social i política. La santedat, però, és l'últim cercle que els engloba tots. La seva intervenció en els àmbits esmentats fou sempre la de l'home d'Església que sabia mirar-se les coses sub specie aeternitatis, i és sobretot sota aquest mateix aspecte que el seu influx pot continuar essent altament benèfic en tots els ordres i en els temps que estem vivint.

La santedat del bisbe Torras fou reconeguda per l'Església amb el decret d'aprovació de les virtuts heroïques aquell inoblidable 13 de juny de 1992. Aquesta primera aurèola de santedat és, segons com es miri, la més important. Atènyer aquesta fita no fou pas cosa fàcil. Calgueren seixanta anys perquè es depuressin alguns pòsits tèrbols i així pogués

PUBLICACIÓ

«**Torras i Bages. Home de l'eternitat. 1846-1916**» (Ed. Bisbat de Vic). Aquest llibre divulgatiu, que compta amb escrits de diversos autors, pretén il·lustrar alguns dels aspectes de la seva figura que ajudin el lector contemporani a conèixer la vida, a copsar la riquesa del pensament torrasista i el compromís per a proporcionar una resposta cristiana als grans reptes del seu temps.

Des de la Comissaria de Terra Santa se'ns recorda que la passió de Crist és actual, que avui dia és present en els cristians de l'Orient i nosaltres som cridats a ajudar-los.

emergir amb major esclat la figura del sant bisbe de Vic. La santedat, res no la podrà ofuscar; el pas dels anys, lluny de desdibuixar-ne la imatge, encara serveix per a presentar-nos-la més resplendent, més atractiva.

Després de tot el camí fet aquests darrers anys, cal dir que el pensament de Torras i Bages ha trobat ple recolzament en els documents pontificis i plena confirmació en el magisteri del nostre episcopat. Que n'és, de clarividient, el gran bisbe quan escriu: «Els organismes polítics, els Estats, es fan i es desfan segons les circumstàncies [...], per lo qual llur duració és limitada, i, al desfer-se, reapareixen les antigues nacions, les unitats socials naturals formades no en congressos [...] sinó en els eternals consells de la Providència divina!»

No defallim en la pregària per tal d'obtenir del Bon Déu els miracles que calen perquè la santedat del bisbe Torras i Bages aconseguixi la doble aurèola de la beatificació i la canonització.

Valentí Miserachs, pvre.,
postulador de la causa de beatificació del Dr. Torras i Bages

Lectures

Diumenge de Rams

Benedicció dels rams

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (19, 28-40)

En aquell temps, Jesús anava al davant pujant a Jerusalem. Quan era a prop de Bet-Fagué i de Bet-Hània, a la muntanya de les Oliveres, envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant i, entrant, hi trobareu un pollí fermat, que ningú no ha muntat mai. Deslligueu-lo i porteu-lo. Si algú us preguntava per què el deslligueu, respondeu que el Senyor l'ha de menester.» Els dos que Jesús enviava se n'anaren i ho trobaren tot tal com Jesús els ho havia dit. Mentre deslligaven el pollí, els amos els digueren: «Per què el deslligueu?» Ells respongueren: «El Senyor l'ha de menester.» Portaren el pollí a Jesús, el guarniren tirant-li els mantells a sobre i hi feren pujar Jesús. A mesura que Jesús avançava estenien els mantells pel camí. Quan s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels seus addictes, plena d'alegria, començà de lloar Déu a grans crits per tots els prodigis que havien vist, i deien: «Beneït sigui el rei, el qui ve en nom del Senyor. Pau al cel, i glòria allà dalt.» Alguns fariseus que anaven amb la multitud li digueren: «Mestre, renya els teus seguidors.» Ell respongué: «Us asseguro que si aquests callessin, cridararien les pedres.»

Missa de la Passió

Lectura del llibre d'Isaïes (50, 4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyat.

Mirada endins

Mn. Raimon Mateu de la Casa, diaca

Hosanna al Fill de David!

El Rei d'Israel entra a Jerusalem muntat en un pollí i és aclamat pel poble. Ve en nom del Senyor i és lloat i saludat amb palmes i branques d'olivera. I en aquesta entrada ens arrossega per a salvar-nos a tots. Per la gràcia carregarem aquesta creu per a donar testimoni al món del seu amor. I per aquesta mateixa gràcia participarem també de la seva resurrecció i de la vida per sempre.

Pregària: Senyor, que per la vostra creu heu redimit el món, feu-nos mereixedors dels béns que ens heu preparat i ajudeu-nos a ser fidels al compromís contret en el nostre baptisme. En ell vam ser submergits en la vostra creu i en la vostra resurrecció. Que la pràctica quaresmal ens hagi estat profitosa i puguem proclamar ben fort: *Lauda Jerusalem, Dominum, lauda Deum tuum Sion.*

Salm responsorial [21,8-9.17-18a.19-20.23-24 (R.: 2a)]

Tots els qui em veuen es riuen de mi, amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: «S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, doncs; que el salvi, si tant se l'estima.»

R.: Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

M'envolta una munió de gossos, em rodeja un estol de malfactors, m'han lligat les mans i els peus, puc comptar tots els meus ossos. **R.**

Es reparteixen entre ells els meus vestits, es juguen als daus la meua roba. Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; força meua, cuiteu a defensar-me. **R.**

Anunciaré als meus germans el vostre nom, us lloaré enmig del poble reunit.

Fidels del Senyor, lloeu-lo, fills de Jacob, glorifiqueu-lo, reverencieu-lo, fills d'Israel. **R.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (2, 6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluç (22, 14-23.56)

(No es publica degut a la seva llarga extensió)

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

20 de març de 2016

Diumenge de Rams

www.arqtgn.cat | n. 3.445

..... als 4 vents

Diumenge de Rams

El Diumenge de Rams recordem l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem enmig d'aclamacions de la gent que sortia a rebre les peregrinacions que arribaven a la Ciutat Santa en ocasió de la Pasqua.

Els congregats feien crits d'alegria i anomenaven «beneït el qui ve en nom del Senyor», al «Fill de David», el «Messies» i estenien els seus mantells i tallaven al seu pas branques d'arbres per a fer una catifa de benvinguda.

Quan les autoritats religioses van preguntar al nouvingut per què acceptava aquelles aclamacions, i l'instaven: «Mestre, renya els teus deixebles», Jesús reacciona dient: «Us asseguro que si aquests callen, cridaràn les pedres.»

“ **Jesús trenca la seva norma i es deixa aclamar, sap que serà l'última vegada** ”

Com s'explica, això? Jesucrist havia fet molts miracles i s'havia guanyat el favor del poble. A vegades havia hagut de fugir de les masses que volien fer-lo rei, i en moltes ocasions després de fer una curació deia al guarit: no ho diguis a ningú, o torna a casa sense entrar a la ciutat, peticions que no sempre eren ateses. La discreció i la repulsa a qualsevol enaltiment personal eren la seva regla de conducta. Però aquesta vegada trenca la seva norma i es deixa aclamar, com si fos necessari que la discreció deixés pas a la veritat.

Jesús sap que serà l'última vegada que el poble l'aclami. Pocs dies després aquest mateix poble serà manipulat perquè demani a Pilat que no li concedeixi l'amnistia,

+ *Jaume Pujol*

† **Jaume Pujol Balcells**
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR
i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

DESTAQUEM... (p.5)

Amb els cristians de Terra Santa. La col·lecta d'aquest Divendres Sant serà a favor de la Custòdia dels Sants Llocs

Dr. Torras i Bages (1846-1916), viu per l'eternitat.
Commemoració del centenari de la seva mort

